

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til hr. Peter Christensens bemærkning om, at alene en begrundet mistanke til disse pesticider skal bevirke, at tingene bliver forbudt. Det skal altså ikke bevises, at de eventuelt er skadelige.

Jeg vil godt spørge hr. Peter Christensen, hvorfor man så ikke også forbyder f.eks. bilkørsel, færgesejlads og flytrafik. Det er ikke bare en begrundet mistanke; man ved, at det kan have skadelige følger, for der dør mennesker hver eneste dag. Det samme med tobak. Hvorfor forbyder man ikke det? Der er ikke bare en mistanke; man ved, at det er skadeligt.

Det er helt i orden med et forsigtighedsprincip, men jeg synes dog, det også bør være en vis sandsynlighed for, at det er skadeligt. Ellers kunne vi jo forbyde al aktivitet her på kloden.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Det skal være til hr. Aage Brusgaards sidste bemærkning om, at livet jo er farligt; det må jeg give hr. Aage Brusgaard ret i.

Men jeg synes ikke, man kan drage en direkte sammenligning mellem bilkørsel og pesticider. Jeg mener, der er noget, der er mere nødvendigt i dette liv end andet. Og hvis man kan undgå at få disse farlige pesticider ud i vores miljø, synes jeg, vi skal være enige om det.

Så blev der spurgt, om det skulle være på grundlag af en begrundet mistanke. Men der sidder jo, som der også står i lovforslaget, foruden Miljøstyrelsen eksterne eksperter, der vurderer det her, så om det er farligt eller ej, er altså ikke bare noget, vi sidder og finder på i middagspausen. Det er vurderet, men det er ikke videnskabeligt bevist, om det er farligt, men der er en begrundet mistanke.

Hans Christian Schmidt (V):

I sidste folketingssamling fremsatte Venstre og Det Konservative Folkeparti beslutningsforslag nr. B 107, som havde til formål at sikre, at sagsbehandlingsperioden for vurdering af bekæmpelsesmidler maksimalt måtte udgøre tre måneder for såvel nyvurderinger som revurderinger.

Det gjorde vi dengang, fordi vi fandt den daværende sagsbehandlingsperiode helt utilfredsstillende.

Forslaget blev ikke vedtaget, og det er ærgerligt, for i dag må vi konstatere, at det ser endnu værre ud med længden af sagsbehandlingen end dengang.

Den lange sagsbehandlingsperiode er også en fal-literklæring for indholdet i den nuværende lov. Fra flere sider i Folketinget blev der ellers ikke sparet på begejstringen over den nye lovs for-træffeligheder. Ved førstebehandlingen af lovforslaget blev der således talt om tigerspring, principielt nybrud, helhed på miljøområdet osv.

Men hvad er resultatet? Det er, at de nye regler ikke har virket. De, der advarede imod loven, har fået ret. Afskaffelsen af ankemuligheden har ikke givet den ændring, som man ønskede. Tværtimod har det vist sig nødvendigt for virksomhederne at stille en lang række spørgsmål for at få afdækket de forskellige forhold.

Det ønsker ministeren nu at indskrænke der-ved, at virksomhederne kun én gang i forløbet får lov til at udtale sig til Miljøstyrelsens grundvurdering. Herefter er der ikke flere muligheder, før hele proceduren er gennemført. Det er ikke rimeligt. Der bør være mulighed for, at nye væsentlige oplysninger kan indgå i sagsvurderingen.

Det nedsatte ekspertpanel har som nævnt ikke kunnet nedbringe sagsbehandlingsperioden – tværtimod – og nu ønsker man så at indskrænke eksperternes virkeområde. Med det ny forslag skal der nemlig nedsættes et ekspertudvalg. Dette udvalg skal alene udtale sig om Miljøstyrelsens vægtning og anvendelsen af de undersøgelseresultater og andre data, der til brug for udarbejdelsen af grundvurderingen er indsendt af ansøgeren eller godkendelsesindehaveren til Miljøstyrelsen eller er indhentet af Miljøstyrelsen – altså en klar indskrænkning af eksperternes virkeområde, og det er urimeligt.

Vi må forlange, at ekspertudvalget kan tage faglig stilling til hele den del af Miljøstyrelsens beslutningsgrundlag, som ikke er fastlagt i lovgivningen, eller som er fastlagt af ministeren efter høring i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, samt øvrige forhold, som eksperterne mener er nødvendige og relevante.

I det oprindelige forslag kunne ekspertudvalget afgive sin udtalelse uden at kende ansøgerens eller godkendelsesindehaverens bemærkninger til Miljøstyrelsens grundvurdering. Det var klart utilfredsstillende, og vi er derfor godt tilfredse med, at det nu er ændret, således at ekspertudvalget ikke kan gå i gang, før det er bekendt med både grundvurderingen og tillægget.

Vi er også af den opfattelse, at der bør indføres mulighed for at anke én gang.